

rejste K på ny i Østrig for igen at bo hos sine forældre. I juli 1997 blev K idømt 30 måneders fængsel, heraf 24 måneders betinget fængsel, for røveri og indbrudstyveri. I september 1997 blev K udvist for bestandig. K var ugift og havde ikke nogen børn.

EMD konstaterede, at K ikke var andengenerationsindvandrer, idet han – trods sin fødsel i Østrig – ikke havde levet permanent i Østrig, før han blev ti år. På grund af K's unge alder på indrejsetidspunktet ville EMD ikke desto mindre vurdere nødvendigheden af indgrebet ved at anvende de samme kriterier, som normalt anvendes i sager med andengenerationsindvandrere, der endnu ikke har stiftet egen familie i opholdstaten. Disse kriterier var karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet samt længden af udlændingens ophold i opholdsstaten. Endvidere ville K's familieband og sociale band til opholdsstaten blive taget i betragtning.

EMD lagde vægt på, at K – selvom han var fundet skyldig i røveri – alene var idømt seks måneders ubetinget fængsel og 24 måneders betinget fængsel. Uden at ignorere den alvorlige karakter af den begåede kriminalitet bemærkede EMD, at K var mindreårig, da han begik forholdene, at K ikke tidligere var straffet, og at hovedparten af den relative høje straf var betinget. EMD var derfor ikke overbevist om, at K udgjorde en sådan fare for den offentlige orden som nødvendiggjorde den konkrete sanktion.

Under hensyn til at K var født i Østrig, hvor K senere afsluttede sin uddannelse og erhvervspraktik, mens han boede hos sin familie, at K's familie havde boet i Østrig i en lang periode, at K havde tidsbegrænset opholdstilladelse, da han begik kriminaliteten, og at K efter sine bedsteforældres død ikke længere havde slægtninge i Serbien og Montenegro, fandt EMD, at K's familieband og sociale band var meget stærkere til Østrig end til Serbien og Montenegro.

EMD fandt på denne baggrund, at det meddelte indrejseforbud for bestandig var alt for hård en sanktion. En mindre indgribende sanktion, som f.eks. et tidsbegrænset indrejseforbud, ville have været tilstrækkeligt. EMD fandt således, at myndighederne ved at udvise K for bestandig ikke havde ramt en rimelig balance mellem de involverede interesser, og at indrejseforbudet for bestandig var uproportionalt med de forfulgte mål.

Øner mod Nederlandene, Dom af 5. juli 2005 (Ikke krænkelse): Sagen vedrørte en tyr-

kisk statsborger K, født i 1969, der i 1981 indrejste i Nederlandene som 12-årig sammen med sin moder og to brødre med henblik på familiesammenføring med sin fader. I 1988 fik K tidsbegrænset opholdstilladelse. I 1989 blev K idømt bødestraf for forstyrrelse af freden, og i 1990 blev K idømt en bødestraf og en betinget frihedsstraf på to uger for vold mod offentlig ansat. I 1991 indledte K et forhold til en nederlandsk kvinde, A, og parret flyttede sammen i juni 1991. I 1992 fik parret et barn. I juni 1992 blev K idømt 80 timers samfundstjeneste for vold mod offentlig ansat. I november 1992 flyttede K og A fra hinanden, men parret bevarede en tæt kontakt. I 1994 blev K idømt syv års fængsel for vold med døden til følge. I 1996 fik K og A endnu et barn. I 1997 fik K inddraget sin opholdstilladelse og blev udvist med indrejseforbud for ti år. I januar 1998 blev K løsladt fra fængslet. I februar 1998 afslog domstolene en klage fra K over afgørelsen om udvisning, hvorefter K blev udsendt til Tyrkiet. Kort efter vendte K tilbage til Nederlandene, hvorefter han i juni 1998 på ny blev udsendt til Tyrkiet. Myndighederne afviste flere gange herefter at omgøre udvisningen.

EMD konstaterede, at de af K begåede forbrydelser (vold med døden til følge) utvivlsomt udgjorde særdeles alvorlige forbrydelser, hvis karakter også var afspejlet i den strenge straf af syv års fængsel. Det var endvidere ikke K's første domfældelse. Selv om K under sin afsoning havde taget forskellige kurser, fandt EMD, at der ikke var oplysninger om K's opførsel efter løsladelsen, end indikerede, at den fare K udgjorde for den offentlige orden og sikkerhed var blevet mindre. Tværtimod var K efter at være blevet udsendt af Nederlandene vendt tilbage dertil og havde således overtrådt immigrationsreglerne.

EMD bemærkede, at da K blev udvist i 1997, havde han boet lovligt i Nederlandene i 16 år, da han i en relativ ung alder (12 år) flyttede dertil sammen med sin moder og broder med henblik på familiesammenføring. K's nære familiemedlemmer havde således også boet i Nederlandene i lang tid. EMD var imidlertid ikke overbevist om, at Tyrkiet, hvor K havde tilbragt de første 12 år af sit liv, var blevet så fremmed for K, at han ikke længere ville kunne bosætte sig dér.

EMD fandt, at der mellem K og A var et tæt forhold, selv om K og A ikke havde samlevet siden 1992. Selv om EMD accepterede, at det ville indebære visse sociale besværligheder for A og